

Externe Competitie 2025-2026

Reuver 1 - Venlo 1 klein

Ronde 6

Door: Nico van der Hoogt

Huiver oppe Ruiver

De exegese van deze verslagtitel is als volgt: plaats van handeling was ditmaal het rurale Reuver. In de lokale volksmond beter bekend als: *Ruiver*. Inwoners ter plaatse spreken dus van: “*Ich woën oppe Ruiver*”. Te begrijpen vanuit het historisch perspectief van deze mensen. Want zo meldt ons de alwetende wikipedia:

Historische herkomst: De naam is afgeleid van de herberg "De Roever" (vermoedelijk vernoemd naar een adelaar op het uithangbord of de eigenaar Johan die Rover). Omdat het dorp is ontstaan rondom deze specifieke plek aan de weg van Venlo naar Roermond, sprak men in oude akten al van verblijven "op den Reuver" of "aen gen Reuffer".

Weten we dat ook weer! Gezien de geografische ligging van *Ruiver* is er trouwens sprake van een heuse derby. En inderdaad, met schaken heeft dat allemaal niks te maken. Daarom ga ik hier maar snel over naar die andere duiding, het zoeklicht gaat op de aldaar gespeelde potten en potjes.

Hoogte- en dieptepunten, valletjes, blunders, u kent dat wel, komen successievelijk aan de orde. Overgoten met begrip, mededogen en troost wanneer het mis is gegaan. Jubel en gejuich bij geslaagde combinaties, doorbraken, offers of afgeronde mat aanvallen.

Eens even zien wat die 6 schaakpotten ditmaal schaffen.

Eerst het clublogo van de Reuveriaanse schaakclub:

Die 6 potten, soms met panne. Een bescheiden poging tot duiding, explicatie en zingeving.

Ik open de strijd ditmaal op bord 2. Daar was Olaf nog maar eens geposteerd. Afgereisd voor ons vanuit het verre Noordwijk...

Bord 2

Wit: Dave van Buggenum (1844)

Zwart: Olaf P. Cliteur (1814)

Nimzo-Indisch

Dit onderonsje was van korte duur. Olaf was al snel goed uit een standaard Nimzo-Indiër vandaan gekomen, wanneer op zet 17 Dave door alle goede geesten wordt verlaten en hun boosaardige

antipoden met dito valse karakters zijn brein ontregelen...

De onheilsstelling na **17.Pe1-c2**

Het was omtrent dit tijdsgewricht dat zich in het uitspansel boven Reuver, een monsterlijke, donkere wolkenkop samenbalde. Die zich vervolgens ook boven onze speelzaal met ontzagwekkend geweld ontlastte middels een 15 minuten lange regengesel die alles en iedereen in het dorp met grote ontzetting vervulde. Gesprekken in de Reuveriaanse lokale dorpskroegen verstomden, de vogels staakten hun lustige lenteliedjes en de kleinste kleutertjes kropen angstig op moeders/vaders schoot. Was het zo lang verbeide apocalyptische einde der tijden dan nu werkelijk aangebroken? Een kille huivering¹ doortrok de speelzaal...

Dat bleek naderhand reuze mee te vallen. Na een half uur scheen de zon al weer uitbundig door de glazen pui de speelzaal binnen! Maar het kan

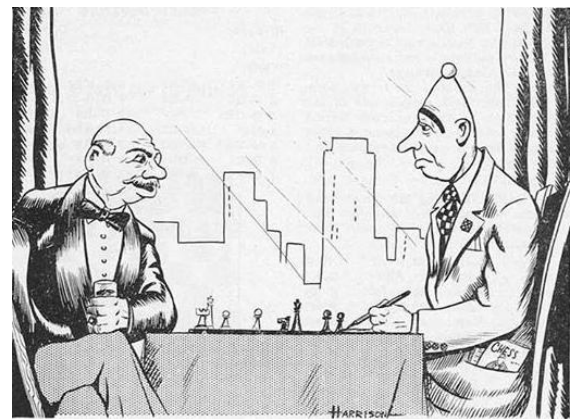
¹ Verdere verslagtitel verklaring...

natuurlijk mede oorzaak zijn geweest van Dave's fatale 17de.

Trouwens, ziet u het zelf? Olaf, als kustbewoner kennelijk niet erg onder de indruk van voormeld natuurgeweld want gewend aan de zuchten van een ziedende zee, in ieder geval wel: **17...Pf3+!** ⚡⚡ Een donderslag bij zwaarbewolkte hemel. Opgegeven! Terecht: 18.gxf3 exf3 enz. Of: 18.Kh1 Td2 (of Dh5) en Hare Witte Majesteit legt haar laatste loodje...

(En dan blijven er altijd nog mensen beweren, dat dat schaken altijd zo leuk is...) En dat betekende voor Olaf ook: zo'n 27 reiskilometers per zet! Respect!

Tijd voor enige luchtigheid en een oppepper voor Dave:

Volgens mij mijn beste Berend-Jan, schaak jij te veel...

Maar het (schaak)leven gaat door, met:

Bord 3

Wit: Danny Boskemper (1860)

Zwart: Yahya Alghazali (1744)

Konings-Indisch (soort van)

Dat werd de langste en laatste partij van de dag. De onderlinge schaakschermutselingen leveren voorshands nog niet veel op. Dan produceert Danny als eerste een zet uit de categorie: 'dat kan beter'. En wel na **18.f4(?)** U kunt het zien:

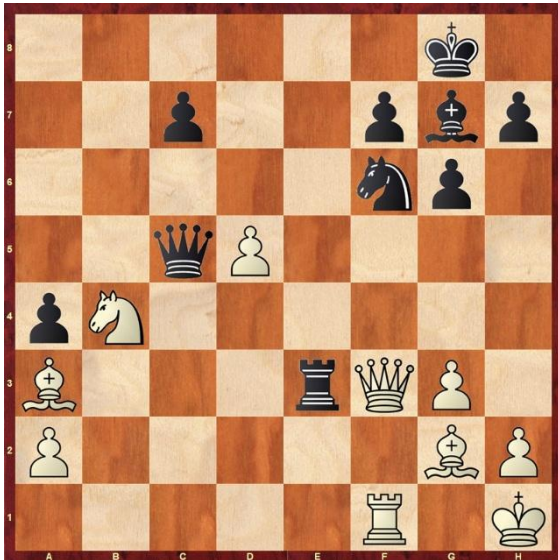
18...exf4 en zwart komt lekker los. Yahya zag het anders: **18...Tc8** **19.Dd3 Pa4** **20.Pxa4 bxa4** **21.fxe5 dxe5** **22.Pf3** en de elektronische beoordelingsmeter kruipt dicht naar het nulpunt toe... Overtuig u zelf:

Ondanks het kortstondige noodweer speelden ook zij verder. Nu staat pion e5 onder dubbele druk. 'Eenvoudig' **22...Pf6-g4** **23.h3 Pg6** lost dit probleempje moeiteloos op. Yahya's tegenaanval met **22...Tb8(?)** zorgt voor grote problemen. **23.Pxe5 Lb5** **24.Df3! Lxf1** **25.Txf1** **26.Pc6 Txb4** en ondanks het kwaliteitsverlies heeft wit nu stevig de touwtjes in handen. Zie zelf!

Dodelijk was nu **27.Pxb4 Dxb4** **28.Lxf6** Danny doet het (helaas) kalmer aan met: **27.La3 (?) Texe4** **28.Pxb4 Dc5+** **29.Kh1 Te3** en weer is het de alderhoogste tijd voor een diagram!

30.Df2 blijft winnen. **30.Df4 Txa3**
31.Tc1 ? Tc3! En plots zijn de bordjes
 compleet verhangen! Schuld van die
 vermaledijde donderbui? Pats! Nog
 maar eens beeld:

In het vervolg weerde onze venloper
 zich nog wel als een duivel in een
 wijwatervat, kon het echter niet meer
 bolwerken. Na 52 zetten: exitus. 0-1
 Hier is zo'n wijwatervat:

En daarin is het slecht verkeren...

Goed, herpakken en door!

Bord 5

Wit: Bas van der Grinten (1940)

Zwart: Jeroen Peters (1835)

Caro-Kann, huisgemaakt...

In die Caro-Kann van eigen bodem,
 komen we al na 7 zetten in de partij.
 Boegbeeld Bas heeft daarnet **7.Dd1-**
b3 op Jeroen losgelaten... Daarvan is
 beeld bewaard gebleven:

Jeroen had een tempo verloren met
 Ld7 naar f5. 7.Pc3 was nu de
 aangewezen weg naar fors wit
 voordeel geweest. Nu echter kàn de
 Reuveriaan de zaak weer rechtbreien
 middels: 7...Le4 (!).

Een denkbare variant ter illustratie
 van deze aanbeveling: 8.Dxb7 Pbd7

9.Pe2 Lxg2 10.Tg1 Tb8 11.Dxa7 Lxd5 12.Lxd5 Pxd5 En nu, ik ben vandaag in een royale bui, een onvervalst *analysediagram*:

Met het afgesloten cliché:² “met wederzijdse kansen”. Maar Jeroen koos met 7...Db6 een hobbelig zijpad dat middels 11...0-0-0 naar de afgrond zal leiden. Plaatje maar weer:

De Venlose routinier neemt hierna de touwtjes stevig in handen. De genadeklap volgt dan al snel: **19.d4!**

Over en sluiten maar. Er kwam nog: **19...Lxd4 20.Lf4! Ka8 21. a4 Lh5 22.axb5+ 1-0**

De Venlose vreugde over deze zege werd achteraf enigmatisch gedempt toen bleek, dat Jeroen een kleinzoon was van wijlen oud bestuurslid en eminent wedstrijdleider van de VSV, Jan Peters. Een man voor wie de Fransen ooit de kwalificatie aimable hebben bedacht. Jan leidde in de jaren 70 en 80 met kundige hand de gang van zaken aangaande de interne competitie. Dat betrof indertijd zo'n 80 à 90 spelers per speelavond! Kenmerkend daarbij was Jans wekelijkse toespraak tot die schaakmeute; nadat ook het laatste koppel aan hun partij was begonnen, verhief Jan zich langzaam uit zijn zetel. En verbrak de inmiddels ingedaalde stilte steevast met:

² Ja, ja, pleonasme!

“Dame(s) en heren, mag ik even uw aandacht?”. Waarna hij in alle rust even zijn zegje kon doen... Problemen waren er nooit. Ondenkbaar. Ikzelf mocht Jan jarenlang assisteren bij de indeling van de ladderpartijen van spelers die die avond geen reguliere ronde hoefden te spelen. Dat liep altijd gesmeerd. Tot zijn overlijden in 1996 bleef hij als vicevoorzitter aan onze vereniging verbonden. Een beeld van Jan in actie rond 1980:

Bron: archief VSV

Met zijn onafscheidelijke sigaar!
Ook Jans zoon Pierre, vader van Jeroen, kwam die middag in actie voor Reuver 2.

We laten deze dankbare, nostalgische terugblik achter ons. U wil meer schaken zien. Dat kan!

Bord 6

Wit: Wilbert Hebben (1706)

Zwart: Robert Meilink (1827)

Caro-Kann achtig met Franse trekken

De eerste bezorgde blikken van voorbij lopende Venlose Kiebitze, worden reeds na 8 zetten genoteerd na: **8...g5**

Een licht premature flankaanval. 9.Lg3 en wit heeft zijn zaakjes prima op orde! (+1,75). Wilbert grijpt verrassend en ook niet van slechte ouders naar: **9.Lxd6 (!) Dxd6 10.e5 De7 11.exf6 Dxf6** en het initiatief is van Reuverse makelij. Zie zelf!

Doordat Wilbert in het vervolg een (te) kalme lijn afwerkt, kan Robert

geleidelijk aan zijn troepen reorganiseren en zelfs aan gaan vallen! Ter verduidelijking de stelling na: **20...g4**

Nog staan alle seinen op groen. Er werd doorgespeeld. **21.hxg4 Td5 22.Dh3 Tdg5 23.f3** (?) hier raakt Wilbert het spoor enigszins bijster:

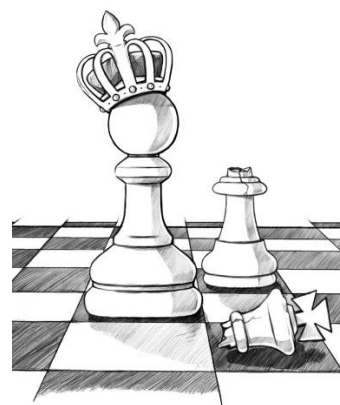
Wat zou u hier zèlf gespeeld hebben? Neemt u rustig even de tijd... En ja, klopt, **23...h6!** Breekt de boel open en Zijne Witte Majesteit komt onder vuur te liggen. **24.Tf1 Lf4 25.Te4**

hxg4 wijzen de weg. Alleen, Robert op zijn beurt huldigt hier het veelal gezonde principe: ‘kalm aan dan breekt het lijntje niet’, na **23...Df4 24.Tae1 h5 25.Le4? hxg4 (f5!) 26.fxg4 Txc4 27.Df3 Dh2+ 28.Kf1 Tf4** hengelt onze Primeraman toch de buit binnen. Nog een laatste blik op die opgavestelling:

U ziet, ik heb u niets op de mouw gespeld... 0-1

De hoogste tijd om kortstondig die loodzware schaakernst wat te verluchten.

Ik zei nog zo Balderik, hou je kop erbij...

Ach, in het licht van de eeuwigheid is dit slechts klein bier. Maar toch...

Kom ik toe aan het voorlezen uit werk van eigen fabricaat.

Bord 4

Wit: Paul Keulen (1741)

Zwart: Nico van der Hoogt (1892)

Het moet ondertussen mijn circa 350ste externe pot zijn. En voor de allereerste keer werd ik lichtelijk verrast door Pauls openingskeuze: **1.b4** (!) De Orang-oetan, ook wel bekend als de Sokolski opening. De naam komt van grootmeester Savielly Tartakower, die de zet speelde in 1924 nadat hij een orang-oetan had gezien in de dierentuin van New York. In onze vereniging was Sjraar Munten in vroeger dagen een adept van dit licht riekende partijbegin.

Goed, op mijn beurt wilde ik Paul uit zijn voorbereide comfort zone krijgen en vermeid de hoofdvariant die begint met: 1...e5 2.Lb2 3.Lxb4 Lxe5. Gevolg was wel een gelijk opgaand spelverloop. Tot Paul, nog ongerokeerd, besluit tot een wat drieste flankopstoot met **14.g4**:

De witte monarch volhardt op zijn startplek. Dat gaat dan echt verkeerd na: **14...Pf8 15.b5 Pe6 16.Pe2? cxb5 17.cxb5 Da5+** en Paul moet een boertje laten... Visueel bewijs:

Ach, wat is nou helemaal zo'n pionnetje? Dus werd er doorgespeeld. Dan gaat Paul 7 zetten later fors onderuit met **24.Dd2-b2?** Het staat er dan zo bij:

Zelfs voor mij niet te missen:
24...Pa4. Wit verliest huis en haard.
 Op zet 36 vond Paul het welletjes.
 0-1

Grootmeester Savielly Tartakower (1887-1956) Bron: Wikipedia

Ik sluit af met de pot gevuld met de hoogste ratingpunten, die tussen:

Bord 1

Wit: Ololi Alkhazajsvili (2209)

Zwart: Wim Stinges (1955)

Siciliaans, Moskou systeem

Dat begint aldus: **1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5** Wit beoogt hiermee een snelle ontwikkeling van de koningsvleugel, de vorming van een pionnencentrum en de afbraak van de zwarte pionnenketen. Om in een later

stadium de partij zegevierend af te sluiten! Ololi verliest deze uitgangspunten lichtjes uit het oog. Zetten als Pa3 naar c2 passen daar niet in. Wim – een geducht Reuvers schaak *Urgestein* – profiteert gretig met **8...d7-d5!** Diagram:

Dè gedroomde opstoot van iedere zwarte Siciliaan speler waar ook ter wereld. En ook hier ijzersterk. Wim breidt zijn voordeel gestaag uit. Een impressie van de gang van zaken na **19.Ta1-a6 Le6-c8:**

20.Ta8 Pc7 21.Ta1 en Wim heeft een zeer prettige +. Er kwamen nog meer zetten. **22.d4 c4(?) cxd4** had het voordeel vastgehouden dat nu deels vervluchtigt als nevel in een ochtendzon... *Ololi im Glück...* Opnieuw een kijkje voor u na **30...Ld7-e8**

Met evenwicht der posities. Toch werd er doorgespeeld. **31.Txf7 Lxf7 32.g3 Pd5 33.Pg2 b4 34.cxb4 Pxb4 35.La4 De4 36.f3?** onvoorzichtig gespeeld. Tijd voor een schrikdiagram:

36...Da8 had weer voor veel problemen kunnen zorgen! Ook het gespeelde **36...Dd3** is ok. En opnieuw slaat de toekomstige Venlonaren de schrik om het hart want Ololi valt met **37.De1?** het zwarte paard op b4 weliswaar aan, er zit echter een zeer gemene zwarte riposte in het vat. (U dient nu even het verdere verloop onder onderstaand diagram even af te dekken en zelf de tactische valbijl te hanteren.)

En, opgelost? Goed zo. En klopt ja, **37...Dxf3!!** De knol op b4 mag niet versnoept worden. Bijv. **38.Dxb4 Ld5 39.Dd2 Le5 40.Ld1 Dxc3+ 41.Kg1 Dh2+ 42.Kf2 Dxc2 43.Ke3 f4#** Dat verdient uiteraard een analyse diagram:

Mat. Andere voortzettingen dan 38.Dxb4 bieden ook geen soelaas. Ololi *entwischte* : 37...Pd5 38.Ld1 c3 39.Le2 Dc2 40.bxc3 Lxc3 41.Dd1 Dxd1 waarna de vrede werd getekend. Oef!!! ½ - ½ .

Slotdiagram:

De burenslag leverde dus de voor Venlo zo broodnodige bord- en matchpunten op. Spijtig alleen dat de degradatie voor Reuver daarmee vaststond. 1,5-4,5

Maar goed, aan alles komt een einde, dus ook aan dit verslag. Het aforisme van de grote filosoof Schopenhauer ten spijt: “*Alles hat ein Ende nur die Wurst hat zwei*”.

Bent u geheel en al weer op de hoogte!

Een laatste knipoog nog:

Speel jij alleen online?

Nico, april 2026

N.B. Deze tekst is zorgvuldig samengesteld zonder gebruik van A.I. zoals Chat GPT. Ook Nengels, niet ter zake doende zaken en spelfouten zijn consequent vermeden.